

Апошнія Сусветныя дні моладзі, якія адбыліся ў Панаме, у чарговы раз сталі святам радасці і надзеі для ўсяго Касцёла, а таксама сапраўдным сведчаннем веры для свету.

Галоўнай мэтай гэтага сусветнага форуму, у якім удзельнічала таксама група моладзі з Гродзенскай дыяцэзіі, была сустрэча з Хрыстом, з жывым Паўсюдным Касцёлам і са Святым Айцом. Менавіта для гэтага СДМ былі задуманы св. Янам Паўлам II. На працягу 33-ох гадоў маладыя людзі, якія належаць да розных культур і народаў, размаўляюць на розных мовах, маюць розны жыццёвы вопыт, прымаюць удзел у гэтай цудоўнай падзеі, каб перажыць сапраўдную радасць ад таго, што знаходзяцца разам. † Каб прыбыць на казачнае панамскае ўзбярэжжа, моладзі трэба было адважыцца на цяжкасці падарожжа, пераадолець шмат кіламетраў дарогі, дасведчыць пэўныя ахвяры. Папа Францішак дадаваў ім упэўненасці і рашучасці, заахвочваючы быць "сапраўднымі майстрамі і будаўнікамі культуры сустрэчы".

На СДМ не магло не быць Марыі. Менавіта на Яе спасылаўся дэвіз сёлетняга свята маладых: "Гэта я, слуга Пана, няхай мне станеца паводле твайго слова" (Лк 1, 38). Варта адзначыць, што панамцы падтрымліваюць асаблівы і заўсёды жывы культ Найсвяцейшай Панны. У гэтай маленькай краіне, якая прыняла тысячы маладых людзей з усяго свету, Маці Божая ў фацімскай фігуры стала не толькі Заступніцай, але і Пілігрымам: у адмысловай Палатцы сустрэчы на Яе аблічча была павешана пілігрымская акрэдытацыя. Падчас форуму выразна ўзрадаваны магчымасцю размаўляць паіспанску і знаходзіцца ў "роднай частцы свету" папа Францішак заклікаў маладых, каб сказалі Богу "так", падобна як учыніла гэта Марыя, і служылі іншым. Святы Айцец тлумачыў, што гэтае служэнне павінна засноўвацца на ўмелым слуханні саміх сябе і дапаўняючым слуханні адзін аднаго, "абвешчаючы Пана ў служэнні нашым братам". Біскуп Рыма таксама заахвочваў моладзь свету, каб ішла наперад, штодзённа жыла верай і дзялілася ёй з іншымі. "Не забывайцеся, што вы не «заўтра», не «між тым», а Божэе «зараз»", – сказаў ён. Вера – гэта вялікі дар, аб якім трэба нястомна клапаціцца. Губляючы веру, чалавек губляе ўсё! Становіцца духоўна бедным і няшчасным, а яго жыццё не мае ўжо ніякага сэнсу.

Дарагія Чытачы!

Давайце памолімся за нашу моладзь, каб сваім досведам веры, новым і свежым поглядам на Касцёл яна магла ўсіх нас узбагаціць: каб вучылася мастацтву слухаць, якое з'яўляецца чымсьці большым, чым толькі слуханнем. Папросім аб мужнасці, каб падростаючае пакаленне вызнаўцаў Хрыста ніколі не баялася ісці наперад, дзелячыся сваім часам і сваёй радасцю, прыкладам уласнага жыцця, несучы свету Евангелле.